

Torsdag 12. Septbr. Morgen Kl. 6.

Jeg har talt med Baggesen, han fortalte mig meget tørt, at der var Ferie i Bern, og at jeg gjorde bedst i at reise til Basel, hvor der holdes Forelæsninger, altsaa: »Jeg tager mit Parti — jeg gaaer til Basel.« Professor Hagenbach modtog mig meget venligt der ifjor, maaske vil han gjøre det Samme iaar. Ogsaa haaber jeg, at stifte nøiere Bekjendtskab med Missionsvennerne, hvilket altid kan være godt, da Missionsspørgsmaalet jo er et af de brændende Spørgsmaal hos os. I Basel vil jeg kun blive en Maanedstid — i October reiser jeg til Erlangen, for derfra, om Gud vil, i December at reise ned til la bella Italia. — Jeg har talt meget om mine Reiseplaner med Dr. Kalkar, og han er i det Væsentlige af samme Mening som jeg med Hensyn til min fremtidige Reise. Ogsaa han mener, at Hovedsagen er at see og opfatte det forskjellige Folkeliv og Kirkeliv, at blive bekjendt med de brændende Spørgsmaal, med de Opgaver paa hvis Løsning Tiden arbejder, med Universitetsindretninger og Kirkeordninger etc. etc., men de egentlige grundige dogmatiske Studier maa vente, til jeg kommer hjem. Dine Opfordringer om, for Tiden grundigt at lægge [s. 216](#) mig efter Dogmatik og Philosophi, kan jeg først i senere Aar efterkomme. En Professorplads kan være en god Ting, men Vorherre lade Facultetet leve længe endnu! Ensidigt at lægge an paa den, vil jeg ikke, idet jeg muligvis siden kun vil have den Krænkelse, at en Anden kommer mig i Forkjøbet. Jeg er overbevist om, at jeg for Tiden har langt bedre af, i tre Aar at blive kastet fra den ene Ende af Europa til den anden, end i tre Aar at sidde i Paris' Bibliotheker.

Hvad jeg nu studerer, kan under alle Omstændigheder komme til Gavn, hvad enten jeg bliver Professor eller Præst. — Lad Consistorium kun fare fort paa den gode Vej, som det er slaaet ind paa, saa skal jeg ogsaa nok fare fort paa den gode Vei, som jeg er slaaet ind paa, og om ti Aar, om Gud lader Alt gaa, som jeg ønsker det, om ti Aar, men heller ikke før, da skal jeg blive en Professor, der tør concurrere med hvem, det skal være.

Igaar modtog jeg Dit Brev af 6. Sept., hvorfor jeg takker Dig meget. At Du deri angav Brevet fra William og H. Sørensen, var en stor Lykke, thi paa Posthuset talte man ikke derom, og først efter gentagne Anstrengelser lykkedes det mig at fiske dem op af den Lethestrøm, hvori de vare nedsunkne. Nu til Besvarelsen af Dit Brev.

1) Penge og Creditiv, alt er i Orden.

2) Din Anmodning om at skrive en Beretning over Kirkemødet, kan jeg desværre ikke efterkomme. Der hviler ingen Velsignelse over mine skriftlige Arbejder iaar — Alt, hvad jeg har sendt [s. 217](#) hjem, er bleven lagt til Side. Dernæst haaber jeg vel at blive en god Forkæmper i Hjemmet for den evangeliske Alliance, men ikke i Dagbladsartikler, som Folk studerer som Indledning til en Middagssøvn. Alliancen er gjemt, men ikke glemt.

3) Din Efterretning om Christian Richardts Komme har ikke kunnet formaa mig til at blive. I Rom vil jeg sætte stor Pris paa Richardts Selskab, men her i Genf ville vi sagtens kun forføre hinanden til æstetiske Driverier.

4) For Dit Brev til Blom takker jeg Dig endnu mere, end for et Brev til mig selv. At Du har faaet hans Bibler tilsendt, glæder mig overordentligt. Tak, inderlig Tak for Din Kjærlighed! — — — Jeg har selv skrevet til Blom i denne Uge.

5) Veiret er Regnveir.

6) Holland er gjemt, men ikke glemt. Jeg talte med Dr. Ostersee fra Holland — der findes intet luthersk Facultet, men kun et lille luthersk Seminarium i Amsterdam uden videre Betydning. Forelæsninger holdes paa Hollandsk. Holland maa vente til næste Sommer.

7) William og H. Sørensen takkes hjerteligst for deres Breve, men de maa vente noget paa Svar. Nu har jeg i fjorten Dage ikke bestilt Andet, end at gaae paa Kirkemøder og skrive Breve, deraf kan man ogsaa blive træt. — Hvis Onkel v. Wylich har skrevet til Genf, hvad H. Sørensen taler om, da beder jeg om Underretning, forat jeg kan skrive til Postmesteren og faa Brevet tilbage.